

os et Flertal ogsaa i Landstinget. Derfor havde man Hold paa de Konservative, og dette Hold har virket; de Konservative er blevet, hvad man kalder følgagtige, og nu kan altsaa Forslaget komme til anden Behandling efter 4½ Maanedes Forløb — jeg vil da ogsaa gaa ud fra, at de Konservative skikker sig nogle Dage endnu, saa vi kan faa det til tredie Behandling, inden de begynder at lave ny Obstruktion, eller hvad det er for Lyster, der er i Partiet. Vi faar altsaa nok Lovforslaget gennemført.

Mindretallet, Socialdemokraterne og de Radikale, kan lige saa lidt nu som sidste Sommer, da Forslaget var kædet sammen med de øvrige Militærlove, stemme for Forslaget eller være med til at gennemføre det, som er Hovedprincippet deri. Jeg vil dog først, inden jeg gaar over til at omtale Mindretallets Ændringsforslag, nævne Sygehusforholdenes Ordning. Der staar i Betænkningen, og Venstres Ordfører omtalte det, hvorledes Flertallet stiller sig til det nye Garnisonssygehus i København, og den ærede Ordfører talte om, at muligvis det, som blev tilovers, kunde overgaa til Rigshospitalet; han nævnte det som en Mulighed. Ogsaa vi kan ganske slutte os til Flertallet paa dette Punkt, saa der bliver en fælles Indstilling; det er maaske Mindretallets Fejl, at vi ikke tidligere har været opmærksomme paa det, men da det ikke har givet sig Udslag i Ændringsforslag, har det ikke nogen Betydning; jeg gør blot opmærksom paa, at vi i Betænkningen kunde være naaet saa meget længere med det, vi er enige om, idet Mindretallet er enigt med Flertallet i disse Betragtninger.

Men i øvrigt mener vi, at dette Lovforslags Gennemførelse burde udskydes. Vi havde ønsket, inden Militærordningen blev gennemført, at faa prøvet ved et Valg eller ved en Folkeafstemning, om der var Flertal for en saadan Ordning, om virkelig Befolkningen ønskede den. Det vilde man ikke være med til, men det forekommer mig, at man i alt Fald burde vente med saa meget, som det er muligt at vente med, uden at Militærlovene lider derunder, og her at træffe en Ordning, der griber saa langt ind i Fremtiden, kan jeg aldeles ikke se er paakrævet. Der skal her gives Ministeren en Bevilling paa 10 Mill. Kr. til Anskaffelse af nye Kaserne, Øvelsespladser m. m., uden at det har været muligt for os at faa at vide, hvad de 10 Mill. Kr. skal bruges til — ja, de skal bruges til Kaserne og Øvelsespladser, men mere faar vi ikke at vide. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen anden Minister end Forsvarsministeren kunde komme og faa

en saadan Bevilling af Rigsdagen; der bevilges rundt regnet 10 Mill. Kr., som kan bruges ganske efter Forgodtbefindende. Paa den Maade var det, de Konservative, Højre, i gamle Dage stillede sig til Militærspørgsmaalet. Venstre krævede den Gang Rigsdagens Bevillingsmyndighed haandhævet til det yderste, men her gaar nu Venstre ganske i Højres Fodspor og giver Ministeren disse 10 Mill. Kr., uden at det er muligt i Enkeltheder at faa at vide, hvad de skal bruges til. Venstre er, som jeg siger, her i Militærspørgsmaalet gaaet helt og fuldt over til Højres gamle Standpunkt, at Rigsdagen skal have det mindst mulige at gøre med de Penge, som skal bruges paa det militære Omraade.

Fremdeles viser det sig ogsaa ved dette Forslag, som det har vist sig, saa længe der overhovedet har været politiske Partier og Militærspørgsmaal herhjemme, at naar først Militæret er kommet i Besiddelse af Arealer, Bygninger eller hvad som helst, skal der kolossale Anstrelgelser til for at fravriste dem det. Skønt det er vedtaget, at København ikke skal være Centret, Hovedsædet for den nye Militærordning, holder Militæret desuagtet af al Magt paa at beholde Arealer, Bygninger, Værdier, som for dem er betydningsløse, men som det vilde være at den allerstørste Betydning at faa frigjort. Mindretallet stiller derfor Forslag om at frigøre en hel Del Arealer, Bygninger o. s. v. udover det, som Flertallet har foreslaaet. Saaledes stiller vi Forslag om at frigøre Kastellet, 1ste Feltartilleriregiments Kaserne, 2det Feltartilleriregiments Kaserne, Amager Fælled, Værlose-Lejren, Høvelte- og Sandholm-Lejrene, Militæretablissementer og Arealer ved Helsinger, Frederiksberg Slot og Kronborg Slot. Det er Værdier, der i Statsregnskabet er opført til 27½ Mill. Kr. Nu vil jeg gerne sige om disse, som Venstres Ordfører sagde om de Værdier, der bliver frigjort efter Flertallets eller Ministerens Forslag, at det er jo Statsregnskabet's Tal, der her er nævnt, og der er ikke Tvivl om, at Ordføreren har Ret i, at for Eksempel Christianshavns Fælled ganske sikkert vil kunne udbringes til væsentligt mere, end der er opført paa Statsregnskabet, medens jeg paa den anden Side ogsaa er klar over, at selv om det for Eksempel vedtages at frigøre Frederiksberg Slot og Kronborg Slot, er det ikke sikkert, at der spadserer 5½ Mill. Kr. eller saa ind i Statskassen, eller at der er Udsigt til, at de vil komme der. Men det er i begge Tilfælde Statsregnskabet's Tal, der er opført, naar vi taler om Værdien af de Arealer, der frigøres,